ANUL XXIV.—Nr. 8 — 4 pagini 7 LEI — Lunî 10 Ianuarie 1944

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Ing. Anghel Saligny No. 2 București

Telefoane: Direcția 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administrația 3.26.60; Provincia 5.91.86

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an Lei 2000; 6 luni „ 1100; Autorități, Instituții, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR. Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938. Administrator Delegat: Al. Iliescu

Colaborări utile

Ştire a federaţiei de atletism ne spune că în sezonul care vine atletismul nu va mai trăi pur şi simplu separat. Sau mai precis, va colabora intens cu foot-ballul şi rugby-ul — sporturi cu care chiar dacă nu are afinităţi — are cel puţin o tangenţă de teren. S'au văzut cazuri când footballul a fost încadrat de atletism, uneori splendid. Când miile de spectatori se ridicau în picioare, aplaudând ceeace credeau că nu merită efortul unor palme împreunate.

De altfel nu numai Capitala merită acest cuplaj interesant. Marile centre sportive din ţară au piste şi atleţi. Chiar mai buni decât cei locali. O cursă de sprint, o ştafetă sau chiar o întrecere de demi-fond place. S'a văzut de atâtea ori. Şi mai mult. Concursuri întregi se pot desfăşura în deschiderea matchurilor de football. Nu avem pretenţia că atletismul ar aduce foloase materiale footballului. E stupid desigur. Dar spectacolul capătă o notă de mai accentuată dârzenie, căci ochiul obosit de atâtea minute de football, acceptă bucuros destinderea unui demi-fond, chiar dacă acesta nu reprezintă quintesenţa unei regiuni sau a unei ţări.

Atletismul are de câştigat. Enorm. Fiindcă participând alături de football şi rugby, propaganda este asigurată. Spectatorul acceptă la început, fiindcă între două reprize nu poate pleca. Apoi îi place. Şi în cele din urmă doreşte. Fiindcă atletismul oferă destul pentruca în câteva reuniuni de felul acesta să nu captiveze tribunele. Să ne amintim de matchurile internaţionale dela Bucureşti şi Timişoara, de concursurile din Craiova şi Braşov, de Balcaniada cu porumbei şi victorii româneşti.

Cât entusiasm, câte aplauze, câtă lume. Şi era în fond numai atletism.

De aceea am primit cu bucurie ştirea federaţiei noastre de specialitate. Cu acest nou orizont, sezonul care vine e depe acum bogat în superlative.

Concretizările pe care le aşteptăm şi noi şi d-voastră vor veni cu siguranţă. Între atletism, football şi rugby se întinde o enormă trăsură de unire. Gravă şi interesantă.

Şi mai ales utilă.

La început de an

F. R. Box a stabilit un clasament căruia nu i se poate reproşa prea mult

Dacă se va proceda cu aceiaşi atenţiune în cel mai apropiat viitor se va atinge perfecţiunea

Ne obişnuisem să privim cu strângere de inimă şi destul scepticism clasamentele pe cari forul nostru pugilistic ni le servea la soroc.

In ultimii doi ani am remarcat o masivă tendinţă spre îmbunătăţirea situaţiei iar clasamentul apărut în numerele de eri ale ziarelor din Capitală a însemnat o agreabilă surpriză. Căci, spre deosebire de trecut scăderile sunt infime, imperceptibile aproape. Şi redactarea de-

CONSTANTIN CIONOIU
Deţinătorul titlului naţional la categoriile mijlocie şi semi-grea

notă pricepere şi mai presus de toate simţ de echitate şi linia dreaptă a unui adevăr nealterat.

Comisiunea respectivă a forului nostru pugilistic şi-a făcut pe deplin datoria la acest început de an şi dacă pe alocuri nu au fost rânduite cele cum se cuvin, vom remarca lipsurile — din fericire foarte puţine — nu din spirit combativ ci animaţi de dorinţa de a contribui la realizarea unei opere cât mai aproape de perfecţiune.

Peste mări şi ţări

Dincolo de graniţele ţării noastre, la mii de kilometri, doi dintre reprezentanţii boxului românesc s'au angajat, cu mulţi ani înainte — războiul nu se declanşase încă — în lupta pentru supremaţia în categoriile respective.

Este vorba — credm că toată lumea a înţeles — de Aurel Toma, fost în două rânduri campion al Europei la categoia cocoş şi Milică Teodorescu, unul dintre puţinii boxeuri români cari au reuşit să facă să le răsune numele în cele patru colţuri ale lumii.

Aurel Toma şi Milică Teodorescu au părăsit de mulţi ani pământul vechiului continent animaţi de dorinţa neînfrântă de a-şi încorona cariera cu un titlu de campion mondial care s'ar fi resfrânt favorabil şi asupra ţării.

Dar de mult — de foarte mult— timp, nu avem nici o ştire despre ei şi nimeni nu poate preciza pe ce meleaguri îşi duc greul vieţii. F. R. Box-ul nu le-a mai eliberat de multi ani licenţa respectivă, dar astăzi îi găsim figurând în clasamentul redactat la 2 Ianuarie.

Să însemne oare înscrierea lor în rândul celor mai buni boxeuri români — nici nu era cazul să fie altfel — un omagiu adus perseverenţei celor doi pugilişti cari, înfruntând toate riscurile şi obstacolele au pornit în cucerirea gloriei şi afirmării numelor ce poartă?

Dacă aceste nobile sentimente au condus pe redactorii clasamentului în momentul când ei şi-au reamintit de Aurel Toma şi Milică Teodorescu, nu putem fi decât alături de ei, gata să le prezintăm felicitări şi să apreciem un gest care înalţă pe om.

Un uitat?

Şi pentrucă — este foarte rar cazul — nu avem nimic de reproşat Comisiei care a întocmit ultimul clasament al boxeurilor noştri profesionişti ne permitem — prietenește şi cu mâna pe conştiinţă — să credem că dintr'o regretabilă omisiune, componenţii acestei comisiuni nu au trecut în clasament şi pe Gheorghe Covaci despre care, ca şi de Aurel Toma şi Milică Teodorescu, nu se ştie decât că se găseşte într'o ţară străină — bună prietenă a României — dar care la fel ca cei doi transoceanici, nu a mai dat niciun semn de viaţă.

Poate că Gheorghe Covaci este considerat decăzut din cetăţeia română ca unul care a optat pentru altă supuşenie. In acest caz lipsa lui din clasament este justificată.

Noi nu ne reamintim însă că simpaticul „Potcoavă" să-şi fi renegat ţara şi în consecinţă era cazul să se bucure de tratamentul aplicat compatrioţilor săi cari au trecut mările şi oceanele.

(Continuare în Pag. III-a)

Cei mai buni „10"

Sprintul românesc dealungul sezonului trecut

Incepem azi seria reportajelor privitoare la atletismul nostru în 1943

Aşa cum am promis, începem azi seria reportagelor privitoare la situaţia atletismului românesc în 1943. Sunt în rândurile acestea —

MOARCĂŞ
(U. A. B.)

ca şi în cele ce vor urma — lucruri interesante. O paralelă cu sezonul 1942 ne avantajează net, dovedind un progres cert — pe care îl remarcam cu toată bucuria marilor biruinţe atletice.

Programul acesta capătă evident o altă semnificaţie, căci sportul înseamnă a suferit depe urma vremurilor, iar atletismul, sport prin excelenţă amator, în primul rând. De acea succesul categoric al anului 1943 ne dă pentru viitor certitudini că performanţele autohtone vor figura în diversele clasamente continentale.

INCEPEM EVIDENT CU SPRINTUL

Sprintul românesc s'a bazat în sezonul trecut pe două nume: Moina şi Zenide. Diferenţa dintre ei şi următorii clasaţi a fost evidentă, uneori sdrobitoare. Astfel că dacă matematic, sub raport calitativ am progresat, în schimb numărul celor cu performanţe bune este mult micşorată. Astfel în 1942 am avut trei atleţi sub 11 secunde (Moina, Zenide şi Mitrănescu) iar Coracu stabilise 11, în timp ce Dejenaru avea la activul său 11.1. Anul acesta e adevărat că Moina are 10.5 şi Zenide 10.8, în schimb Mitrănescu a slăbit cu patru zecimi, iar Coracu şi Dejenaru aproape că nici nu figurează.

In schimb s'a impus timişoreanul Hennel la întâi şi două.

Situaţia nu-i cu mult mai bună la 200 m. Moina şi Zenide sunt în pro-2gres. In schimb Mitrănescu e mai 2slab cu o zecime, iar Ludu, Dejenaru, Coracu, Cosmănescu, nu mai figurează. Constant doar Moncaş.

Simetria rămâne valabilă chiar la sprint prelungit. Moina a progresat uimitor, ca şi Eftimescu. Au scăzut cavaoare, Ludu, Dejenaru, Cosmănescu. Au grogresat totuşi Zenide, Buibaş, Moarcaş Stelorian, Russu.

Iată acuma cum se presintă situaţia pe probe.

100 m. PLAT

Conduce evident Ioan Moina cu o performanţă egală cu cea din 1942 şi care-l situează la locul al treilea printre atleţii de specialitate ai Europei, după Osecarp şi Standberg. Constant Zenide. Un nume care s'a afirmat uluitor în sezonul trecut a fost Hennel ca şi Emil Roşu sunt juniori, ceeace ne face să presupunem că-i vom întâlni şi în viitoarele clasamente. De altfel patru dintre cei mai buni sprinteuri români sunt juniori, iar ceilalţi, cu puţine excepţii sunt de-un an, doi seniori.

Tocmai la periferia clasamentului, Coracu. Are însă scuza inactivităţii, după cum Mitrănescu poate invoca lipsa antrenamentului, fiind subt arme.

100 m. Plat

1. Ioan Moina (St. Român) 10.5 Rec. Nat.
2. Zenide (Electrica) 10.8
3. Hennel (Electrica) 11.2
4. Mitrănescu (ACR) 11.3
5. Roşu Emil (UDR) 11.3
6. Adriani (GEG) 11.3
7. Alexandrescu (ACR) 11.4
8. Moarcaş (UAB) 11.4

Urmează următorii atleţi cu 11.5: Coracu (U), Anghelescu (U) Binder (GEG). Baciu Clement (U).

200 m. PLAT

Foarte mici modificări în clasamentul acesta., Moina a progresat aici senzaţional, stabilind 21,2, cifră care-i acordă supremaţia continentală, în afara recordului balcanic şi implicit cel românesc al lui Iordache.

Mai interesantă totuşi comporta ea lui Zenide, care fără un fizic adequat a reuşit să stabilească 21.6, terminând excepţional o cursă — singura — care i-a dat emoţii lui Moina. Mitrănescu se revanşează întrecând cu două zecimi pe Hennel şi cu patru pe Adriani.

Un nume cu adevărat nou, ce-nouţeanul Donciu, care are o performanţă

CORACU
(Universitatea)

egală cu Moarcaş şi Stelorian. Lipseşte Coracu explicabil. Inexplicabil Dejenaru şi Ludu.

200 m. plat

1. Moina Ioan (St Român) 21.2
2. Zenide (Electrica) 21.6
3. Mitrănescu (ACR) 22.8
4. Hennel (Electrica) 23
5. Adriani (GEG) 23.2
6. Eftimescu (VD) 23.3
7. Donciu (CFR Cernăuţi) 23.8
8. Moarcaş (UAB) 23.8
9. Stelorian (VD) 23.8
10. Binder (GEG) 23.9

400 m. PLAT

A treia probă care revine lui Moina şi nu ultima. Intr'adevăr atletul Stadiului Român a alergat excepţional şi în această cursă. Cu mai multă rezis-

(Continuare în Pag. III-a)

Astăzi, la circul „Milea"

Ion Popa boxează cu Ion Istrate

Pasionantul match Gh. Popescu-Geza Toth, în program

Pentru a doua oară în acest an, arena „MILEA" din şoseaua Mihai Bravu adăposteşte în dimineaţa zilei de astăzi, o gală de box, regisată de acelaş entuziast promotor maestru GHEORGHE PREDA.

Programul — în care coincidenţa face să se întâlnească boxeuri din diferite colţuri de ţară — promite un frumos spectacol pugilistic, în decursul căruia vom avea ocazia să vizionăm rutina „bătrânilor", vitalitatea celor tineri şi efortul fiecăruia de a se apropia de un titlu naţional. Căci, la „Milea", nu se dispută astăzi nici o centură naţională, dar cinci dintre cei şase profesionişti cari evoluiază astăzi, nu urmăresc decât apropiate matchuri de campionat. Cinci, căci al saselea — Ion Popa — e campion; unul dintre cei mai buni campioni pe cari îi avem.

Incercarea cea mare a lui Istrate

Unul din „cei cinci" e ION ISTRATE. Timişoreanul joacă o carte mare astăzi, poate cea mai mare a carierei sale. Boxează cu campionul naţional ION POPA şi un simplu rezultat de egalitate îl pune'n postura de pretendent al titlului semi-mijlociu.

Matchul se află la ediţia secundă, în prima, disputată anul trecut, Popa — pe atunci în plină ascensiune — câştigând în mod neaşteptat.

Technician desăvârşit, Popa are de partea sa.

şi în matchul de astăzi şansele

Se va reabilita Popescu?

După înfrângerea suferită, în

ION POPA

vară, la A.N.E.F., în faţa lui Ion Mihail, GHEORGHE POPESCU (Ploeşti) n'a mai apărut în ring, până astăzi când are ca adversar pe reşiteanul GEZA TOTH, egalul lui Mihail.

In partida de astăzi, Popescu încearcă să se reabiliteze în faţa sportivilor bucureşteni — de simpatia cărora se bucură din plin — şi totodată să obţină un rezultat bun în faţa lui Toth, rezultat care l-ar impune din nou

(Continuare în Pag. III-a)

Prezentări

WALTER RISSE,

un inter acrobat şi un fundaş redutabil, fost de 8 ori internaţional al Germaniei

Desigur, numele lui Walter Risse este necunoscut celor mai mulţi dintre sportivii noştri. Dar nu pentru că ar fi fost un jucător mediocru ci pentru simplul motiv că el aparţine unei alte generaţii, unei generaţii care a părăsit de mult terenul de joc.

Walter Risse a împlinit zilele trecute — mai precis la 4 Ianuarie — 50 de ani. Risse a rămas însă credincios foot-ballului şi este, astăzi, conducătorul tehnic şi antrenorul echipei Eimsbûttel din Hamburg.

Risse e originar din... Dusseldorf!

Dar până la Hamburg ce cale lungă a făcut, căci...

Chiar şi în Germania cei mai mulţi ştiu despre Risse că a fost internaţional şi fundaş la H. S. V., deci hamburghez. In realitate, Risser este originar din Düsseldorf şi înaintaş. Acolo mai joacă şi azi la 50 de ani, pe aripa stângă, acolo a fost în epoca lui de strălucire, locul său: Risse a fost un inter pur-sânge!

Pentru prima oară el a devenit celebru peste hotare atunci când s'a stabilit în Hamburg şi a format, acolo, cu Beier, perechea de fundaşi a campionilor.

Fără acest duo Beier — Risse, fenomenala tripletă Lang — Halvorsen — Carlsson (N.R. a naţionalei suedeze) nu ar mai fi putut aşa de uşor reţinută din năvalnicele ei atacuri. De altfel, după cum povesteşte chiar celebrul Tull Harder, Risse a adus un preţios aport în apărarea imediată a naţionalei germane.

Un virtuos al jocului de cap

Cariera lui Risse aminteşte de aceia a lui Popp (2.F.C. Nürnberg), care a fost şi el, la început, un excelent atacant şi apoi un tot atât de bun fundaş.

Amândoi au fost printre puţinii virtuoşi ai jocului de cap de pe continent. Şi amândoi şi-au păstrat locurile în echipa naţională până la 35 de ani, vârstă la care Otto Nerz i-a selecţionat pentru matchul cu Norvegia.

Steaua lui Risse a răsărit puţin după trecutul războiu mondial. 11-le Germaniei de vest se impunea, pe atunci, prin şirul său de mari succese. Era încă destul de tânăr Risse atunci când Risse ca centru înaintaş înscrie cele două goaluri ale echipei sale în matchul Germania de vest—Düsseldorf (2:2).

Aceasta se întâmpla în 1921 şi avea să fie consacrarea „tânărului" Risse al cărui joc de cap uimise asistenţa.

Neuitat va rămâne goalul pe care l-a înscris el odată cu capul într'o atitudine de acrobat, pentru echipa sa Düsseldorf S.C. 99, într'un match cu Kronenburg, când a trimis mingea, dela 12 metri, în colţul de sus al porţii.

(Continuare în Pag. III-a)

Cursuri speciale şi obligatorii

pentru juniori în cadrul şcoalei de arbitri

Anunţăm în altă parte a ziarului că astăzi se inaugurează cursurile şcoalei de arbitrii.

In legătură cu acest eveniment suntem în măsură să anunţăm că aceste cursuri se vor mări prin introducerea unui capitol special rezervat juniorilor.

Intr'adevăr, d. Mielu Petrescu — cunoscutul arbitru şi unul din iniţiatorii şcoalei de arbitri — ne-a informat că în curând se vor inaugura — în cadrul aceleaşi şcoale — cursuri obligatorii pentru juniori, cursuri care vor avea drept scop explicarea şi interpretarea regulilor de joc, a regulamentelor etc.

Cursurile — cum spuneam — vor fi obligatorii pentru toţi juniorii şi cei care totuşi nu vor beneficia de promovare, clasare sau alte avantagii pe care li le acordă sau li le va acorda federaţia.

Bondavalli va boxa cu Cortonensi în Februarie

ROMA, 8. (Serviciul nostru special).

Matchul de box dintre campionul european Bondavalli şi Cortonensi, pentru titlul italian la categoria până deţinut de primul de mai mulţi ani a fost definitiv perfectat.

Matchul va avea loc la Milano în prima decadă a lunii Februarie.

Memoriul grupărilor bucureştene

a fost definitiv redactat şi va fi semnat şi de F. C. Craiova

Este cunoscut faptul că grupările bucureştene — în primul rând — şi câteva din divizionarele din provincie şi-au fixat atitudinea faţă de decizia federaţiei de football, potrivit căreia Divizia Naţională se va relua în toamna acestui an după normele şi în condiţiunile cunoscute. Deasemenea, aceste grupări şi-au spus în mod verbal punctul lor de vedere în convorbirile cu oficialii FRFA, urmând ca acelaş punct de vedere să fie expus în scris conducerii federaţiei în cadrul unui memoriu.

S'a spus că memoriul ar fi fost depus la federaţie şi că, în cazul când nu ar fi satisfăcut, grupările bucureştene s'ar retrage în district.

In realitate, lucrurile stau cu totul altfel. Memoriul nu a fost depus încă iar grupările bucureştene sunt departe de a se gândi la atitudini de obstrucţie. Ele dorese numai o îndreptare a lucrurilor nu complicarea lor.

IN CE PRIVEŞTE MEMORIUL ASEARA AM FOST INFORMAŢI CA A FOST DEFINITIV REDACTAT ŞI CA IMEDIAT VA FI TRIMIS SPRE SEMNARE CE CUPRINDE MEMORIUL SE ŞTIE. AM EXPUS CELE TREI PUNCTE ESENŢIALE INTR'UN NUMAR TRECUT

Deasemenea, am scris că la memoriul grupărilor bucureştene au aderat în principiu şi grupări divizionare din provincie, pentrucă memoriul nu exprimă numai un punct de vedere strict bucureştean. Şi am enumerat atunci pe Gloria CFR şi Universitatea din Sibiu, care s'au declarat — principial — de acord.

Acum suntem informaţi că vor adera şi vor semna memoriul şi FC Craiova şi FC Ploeşti.

Zilele acestea memoriul va fi semnat de bucureşteni şi apoi va fi trimis şi grupărilor din provincie în acelaş scop. Memoriul va fi depus înainte de întrunirea Comitetului Federal FRFA.

Conducerea sportului elen mulţumeşte sportivilor români

De curând s'a întors în Capitală d. C. Deleanu, un vechiu animator al footballului bucureştean. Venind dela Atena, d. Deleanu a avut ocazia să remarce ecoul pe care l-a avut în opinia sportivă elenă, iniţiativa atleţilor români.

S. E. G. A. S., forul de conducere al sportului elen, a luat cunoştinţă în cursul unei sedinte de actiunea pornită de grupul de conducători sportivi români şi a fost viu impresionat. D. Nicolaides — secretarul general al S. E. G. A. S.-ului a rugat pe d. C. Deleanu să transmită d-lui general adj. Emil Pălăngeanu, preşedintele comitetului de iniţiativă, cele mai vii mulţumiri şi asigurarea că atleţii eleni nu vor uita gestul camaraderesc al sportivilor români

Astăzi la A.N.E.F.

Prima manifestaţiune footballistică a anului: inaugurarea cursurilor şcoalei de arbitri

După cum am anunţat, astăzi la ora 10.30 dim. se inaugurează în sala de cursuri dela A. N. E. F. cursuile şcoalei de arbitrii de football.

Iniţiativa a pornit tot dela Districtul de Arbitri Bucureşti, care astfel organizează şi anul acesta asemenea cursuri.

Sunt cursuri absolut necesare, cursuri pe care le-a impus footballu' şi situaţia lui, cursuri menite să umple un gol care şi în decursul anului trecut s'a făcut resimţit. Scopul acestei şcoale este de a pregăti noui arbitri din rândurile tineretului şi a persoane'or care vor să-şi consacre timpul liber, uneori să şi facă sacrificii acestei ingrate şi dificile cariere sportive: arbitru. Cu ei urmează a se reîmprospăta corpul arbitrilor actuali, al căror număr a scăzut în ultimul timp.

Festivitatea inaugurării şcoalei de arbitrii va avea un caracter oficial şi va constitui prima manifestare footballistică în noul an.

Cu şcoala de arbitri se inaugurează un nou an de muncă şi efort pe altarul footballului românesc.